

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΑ

Πρό ετών τεσσαράκοντα. "Ένα ευτυχές γεγονός. Οί γάμοι του κ. Λάσκαρη και τού ευχετήριον τού σατυρικού «Σκριπ». Ή εξαφάνισις τού άειμνήστου Δεληγιάννη. Πού είνε ο κ. Πρωθυπουργός; «Παρακαλείται ο εύρων κτλ. κτλ.» 'Ο έλληνικός προύπολογισμός και η προπαίδεια. Πόσα κάνουν δύο και δύο, 'Ο Σουρής στη Ρωσία. Έμποριον, ποιήσις, γουρουνία, πίτουρα κτλ. κτλ.

"Όταν άναγγέλλθησαν οί γάμοι—πρό τεσσαρακοναετίας, άλλοίμων και πλέον.—τού κ. Νικ. Λάσκαρη, μετά τής κυρίας του, δεσποινίδος 'Ιουλίας Σταίου, τότε, τού σατυρικών «Σκριπ» τούς άνήγγειλεν έμμέτρως, ώς έξης :

ΝΙΚ. ΛΑΣΚΑΡΗΣ
ΙΟΥΛΙΑ ΣΤΑΙ-ΚΟΥ

Τό «Σκριπ» μέ άνθη ραίνει, τού ταιριαστό ζευγάρι,
πού τό στολίξ' ό έρωσ, πού τό στολίξ' ή χάρι,
και μία εύχή τούς στέλλει ώς δώρον τους γαμήλιον
— ό βίος των νά είνε, άδιύκωτον είδύλλιον.

Ή εύχή αύτή τού «Σκριπ» έπιασε και μέ τό παραπάνω μάλιστα.

ποιον πέρνομεν τό κάτωθι τετράστιχο :

Μ' έφλίζειν ό έρωσ,
και στή κουζίνα μ' άφινε, νά μπαίνω ίλευθέρως
τής έκανα παιγνίδια
μά διαρκώς τή χέρια της, μυρίζανε κρεμμύδια.

Μιά ήμέρα ό προϊστάμενος τού Σουρή τόν ειχε βάλει νά διώχνη τούς χείρους τής γειτοιάς, από τή πίτουρα τού μαγαζιού, πού τά ειχαν άπλωμένα, έξω στο πεζοδρομίο, γιά νά στεγνώσουν. Αύτός όμως καθισμένος σ' ένα τσουβάλι, έγραφε μία άκροστιχίδα, γιά τόν έρωμένον μιάς γνωστής του δούλας. "Έτσι βόηκαν οί χείροι εύκαρία και μήχανε μέσα στήν αποθήκη κα' έκαμαν και τή πίτουρα τού πεζοδρομίου και τή σιτηρά τής αποθήκης... γουρ.υνο.ούμασο !

Κατόπιν αύτού ό προϊστάμενος τού Σουρή έγραφε στον πατέρα του, ότι ό υίός του είνε άνειδίκετος...έμπορικης μαθήσεως και τόν παρακαλούσε νά τόν άκαλέση.

"Έτσι άνεκληθή ό Σουρής κα' μετεγράφη από τήν έμπορική στή φιλολογία, έπου όμως ό καθηγητής Σεμιτιλος, τού δέεικοφε τήν πρόοδο δι' ενός μηδενικού κατά τās έξετάσεις.

Κι' ό Σουρής άφέθηκε πλέον έλεύθερος νά γράφη στίχους και έξέδιδε σε λίγα χρόνια τόν «Ρωμηνό», στή πρώτα φύλλα τού οποίου έγραφε :

Και τώρα βγάώ τον «Ρωμηνό», από
[τεσσάρων χρόνων,
τιμάται δι' δλόκληρος, δραχμάς τριάντα
[μόνον

Και τής Ελλάδος τραγουδών τού κλα-
[σικών βασιλείων
έμμέτρως άεροβατών, περιωρών
[ήλιον !

Και εξέδιδε τόν «Ρωμηνό» τριάντα πέντε χρόνια,όποτε μία μέρα,καθώς προφητικώς έγραφεν και ό ίδιος :

"Ό Φασελλής ώς γέρον, βαρύν τού βήμα φέρον...

"Έγραφε γιά πάντα, πικραμένος γιά άλλο κόσμο !

Και ό Πολέμης, στή έλεγείον πού άπήγγειλε κατά τήν κηδείαν του, στή 1919, ειπε στο τέλος τās έξης :

...Και όταν έσκυνα μόνος, κάποιον
[πένθιμο δειλι,
νεκρικά νά φιλήσω, τή νεκρά σου, τή
[χείλη
έννοιωσα όλη τή πίκρα στο στεγρό σου
[φίλι...

Έλετε νά μάθετε, πόσο ειχεν ένα «σουπέ» στο ξενοδοχείο τής «Μεγάλης Βρετανίας» στή 1900, δηλαδή πρό 35 ετών.

"Έξ δραχμάς. Καί «συνέκειτο» όπως έγραφε τού μενού, από κοσμομή, τρία πιάτα φαγητού κατ' έκλογήν,ρωσική σαλάτα, τυρί και όπωρικά.

"Όσο δηλαδή στοιχίζον σήμερα, μία οκά ντομάτες. Νά και τή φαγητά και κατά μερίδα.

Τό ψητό άρνί, μιάμιση δραχμή. Τό τυρί 50 λεπτά. Ή μερίδα ή έντραδες δύο δραχμές.

Ή φιάλη τού κρασιού Δεκελείας, 4 δραχμές. Πύργου—'Αμαλίας, 3 δραχμές.

Ή φιάλη τής μύρας τού Μονάχου 3.50, Πίλσενερ δρ. 3. Τά γλυκίσματα 30 λεπτά τά μικρά και 60 τά μεγάλα, ένα ποτήρι μύρας 50 λεπτά!

Και ό κόσμος τότε τίναζε...τό γιακά του, γιά τή μεγάλη αύτή άκρίβεια !

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙ ! ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙ !

"Ό «Καπετάν Βρυκόλακας», τού μυθιστόρημα τού μεγάλου 'Αγγλου συγγραφέως Μπράμ Στόουκερ τόποσον εκυκλοφόρησε εις εκατομμύρια άντίτυπα έν 'Αγγλία και έγινε άνάρπαστο. Τό μυθιστόρημα πού έσημείωσε τήν μεγαλήταν επιτυχίαν έξ όλων των μυθιστορημάτων πού έδημοσιεύθησαν ως τώρα στήν 'Ελλάδα, ή διεύθυνσις τού «Μπουκέτου» και τής «Οικογενείας», γιά νά ευχαριστήση όλους τούς άναγνωστας και τών δύο Περιοδικών άπεράσεις νά τού προσέφη με 4 δελτία και δραχμάς 12 άντι τών 30 δραχμών πού τιμάται.

"Όσοι εκ τών άναγνωστών μας προσκομίζον τά δελτία των και λαμβάνουν τās μηνιαίας εκδόσεις μας μπορούν νά ζητούν από τή Πρακτορεία τών 'Εφημερίδων και από τή γραφεία μας και τόν «Καπετάν Βρυκόλακα» με 12 δραχμάς.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΟΛΟΙ

ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΑΥΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Κάποτε ό μακαρίτης Α. Παναγιωτίδης, ήρωτήθη, πός τού φάνηκε, ό καταθέσις στή Βουλή, προύπολογισμός, από τής τότε κυβερνήσεως Τρικούτη, κατά τή 1895.

— Τι νά σάς πω, άπάντησε : Αυό και δύο κάμνουν ένίστε...τέσσερα !

"Ό Σουρής, από μικρό παιδί, ειχε τή μανία νά γράφη στίχους.

"Ό πατέρας τού Σουρή, προσώριζε γιά έμπορο τού γιού του.

Γι' αύτό άκριβώς τόν έστειλε στή Ρωσία, κοντά σ' ένα φίλο του, σιτέμπορο. "Έκει όμως ό Σουρής, άντι νά μάθη τó έμπόριο, προσπαθούσε νά κατακτήση κάποιον...Βέρρα !—άλλα ή Βέρρα,δέν έγνώριζε έλληνικά, ό Σουρής δέν κατόρθωσε νά μάθη, ούτε δύο λέξεις Ρωσικώς και έτσι ή επείρησις...έγκατελείφθη. Γιά νά παρηγορηθή ό Σουρής, γιά τήν άποτυχία του αύτή άσχισιν νά γλυκοκυτάξη τή...μαγειρίσσια τού προϊσταμένου του. Στήν περιπέτειά του μάλιστα αύτήν άφιέρωσε και όλόκληρον ποίημα από τού δ'

χωρίς ή ώραία Κολέττα νά λάβη άλλη.

Κι' έξαφνα έξέσπασε τó δραμα.

Ένα βράδυ ό Ρενέ Τουλές ειχε πάει στο κινηματογράφο. Καί έκει διάβασε τήν άκόλουθη άγγελία :

«Μετ' ευχαριστήσεως αναγγέλλομεν ότι ή γοητευτική καλλιτέχνης Κολέττα Παρτουρ πρόκειται νά πρωταγωνιστήση προσιχώς εις ένα νέον φίλμ μετά τού συζύγου της, τού λαμπρού ήθοποιού κ. 'Ανρί Μαρτέν».

"Όποτε λοιπόν ή Κολέττα τόν... άπατούσε ! "Όποτε ήταν παντρεμένη ;

Αυτό έφτασε... 'Αμέσως τόν έρωτα τού έμπορουπάλληλου τόν διαδέχτηκε ένα άγριο μίσος, κι' άόρασε ένα περίστροφο, άποφασισμένος νά ξεκάνη τήν άπιστην.

Και τήν άλλη μέρα, βλέποντάς την στήν πλατεία Μπελλεκουρ, μαζί με μερικούς άλλους ήθοποιούς, έφριξε μέσ' στο σωρό έναντιόν της, άδιαφορώντας άν θά σκότωνε ή θά πλήγωνε κι' άλλους, όπως και συνέβη πράγματι.

Κατόπιν, όπως είδαμε, ό έρωτομανής έμπορουπάλληλος αύτοκώνησε.